

frem med Bevillinger til vort Sernbanevæsen, som vi ere gaaede i de 10 foregaaende Aar, da vilde jeg megetilig være tilbøjelig til at tro, at der er en meget væsentlig Forskjel mellem Mindretallet og Flertallet. Ifølge disse Ord af det ærede Medlem vilde man altsaa ved at forkaste dette Forslag komme ind paa en Bei, som vel vilde tiltale visse lokale Interesser, men som jeg ikke tror, det kan holde Stik at følge, naar Sagen ses fra Samfundets Standpunkt i det Hele. Med Hensyn til dette Spørgsmaal vil den meget ærede Indenrigsminister altsaa have set, at mod ham er Forslaget ikke rettet, men at det har en anden Betydning. Den meget ærede Indenrigsminister omtalte Forslaget under Nr. 27, som er stillet af et Mindretal i Udvalget, hvortil Ordføreren hører, og som gaar ud paa at nedlægge et til Opnuddring af Gøbjerg Havn forlangt Beløb. Jeg vil bede erindret, at hvor Gøbjerg Havn omtales i Betænkningen under § 26, ses det, at uagtet der nu er gaaet 5 Aar ud over det Tidspunkt, da Gøbjerg Havn skulde have været færdig, have vi endnu for ca. 60,000 Kr. Arbejde tilbage, og Bestaffenheden af disse Arbejder maa, som det nærmere er udviklet, i Forbindelse med den besynderlige Fremgangsmaade og den Langsomhed, man i det Hele anvender med Hensyn til dette Projekts Fuldførelse, bringe til at formode, at det Meste af næste Finantsaar vil hengaa, inden Haanen kan blive afleveret fuldt færdig, ikke efter sin oprindelige Plan, men — som jeg paa et senere Standpunkt nærmere skal berøre — saaledes, som man har søgt at modificere den oprindelige Plan. Da nu Entreprenøren skal, som Ministeren mundtlig og skriftlig har erklæret, vedligeholde Opnuddringen i Haanen, indtil Afleveringen finder Sted, og Opnuddringen altsaa paa Afleveringstiden maa være forsvarlig udført, saaledes at man ikke skal behøve at opnuddre Dagen efter Afleveringen, saa siger Mindretallet, at, naar man for en mindre Tid af uvis Varighed, — maasse bliver det en meget kort Tid, maasse endog slet ingen — har et disponibelt Beløb af 10,000 Kr., da maatte det ikke blot vise sig, at et saadant Beløb var tilstrækkeligt, men at det endog vilde være betænkeligt, om man overhovedet skulde kunne bruge et saa stort Beløb til Opnuddring i den Del af Finantsaaret, der vilde blive Tale om; thi hvis det er Tilfældet, saa ville vi senere udsætte os for ganske overordentlige Beløb i dette Aare. Vel siger den meget ærede Minister, at det gjør jo ikke noget, — og i den Henseende sluttede det ærede Medlem for Hjitted Amts 2den Valgkreds (Sagb) sig til den høitærede Minister — om der staar et større Beløb, vi bruge dog ikke mere end fornødent. Det kan gjælde i flere Forhold; men jeg tror ikke, at man kan gaa efter de Principer, som herigennem udtales ved Anlæget af et Finantsbudget; thi da vilde man jo ikke gaa efter et rimeligt Overflag paa Grundlag af de forelig-

gende Forhold, men derimod stille Beløbene hen i Tilfald til dem, der skulde anvende dem, og hvilke Summer kunne vi da ikke komme til paa mange forskellige Punkter af Finantsloven? Den sidste Betragtning, jeg fremsatte, gjælder ogsaa det Spørgsmaal, der vedrører Ændringsforslaget under Nr. 28. Jeg skal bemærke, at det er selvfølgelig ikke Udvalgets Hensigt — her er det hele Udvalget — at ville forhindre den meget ærede Indenrigsminister i paa en tilfredsstillende Maade at vedligeholde disse Seiløb i Henseende til Opnuddring, da man ligesaa fuldt som den ærede Minister erkjender den Betydning, det har for hele Seiladsen paa Limfjorden, at holde dette Seiløb i den fornødne Orden, hvilket da ogsaa Rigsdagen ved gjentagne Bevillinger — blandt Andet ved Bevillingen af en Muddermaskine — har erkjendt, men man kan efter, hvad der foreligger oplyst, ikke antage, at der vil medgaa et større Beløb. Det er ganske vist, Tillægsbevillingen holder man ikke af, og man kan ikke anbefale dem; men jeg skal dog paa den anden Side sige, at det vilde være noget forstandigere, om man, naar Beløbet var opbrugt, overveiede Omstændighederne og da søgte nogen Forhjælpelse, end at man havde et meget rigeligt Beløb, som man ikke var særlig opfordret til spare paa. Alt lade undersøge, hvorvidt disse Arbejder, der vare projekterede af de Underordnede, vare fornødne eller ikke i Aarens Løb, det vilde der være langt større Opfordring til, naar man skulde søge om Tillægsbevilling til Kontoen. Om Hensigten med Bevillingen er man altsaa fuldstændig enig med den høitærede Minister, men kun om Bevillingens Grandser efter de oplyste Forhold er man noget uenig. Spørgsmaalet har for Øvrigt ikke nogen saadan Betydning, at jeg jo er tilbøjelig til paa Forhaand at antage, at, hvis Ministeren skulde sætte Pris paa at se dette Tal noget forandret mellem anden og tredie Behandling, at han da ikke skulde møde nogen Modstand derimod fra Finantsudvalgets Side. Med Hensyn til Spørgsmaalet under Nr. 29 om Nedfattelse af Bevillingen til de kongelige Slotte, da vil den meget ærede Minister vel erindre, at Udvalgets Flertal har anført, at det er villigt til at modificere dette Tal noget ved nærmere Forhandling mellem anden og tredie Behandling. Dette berettiger imidlertid ikke det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) til at sige, at Flertallet ikke kunde og heller ikke turde foreslaa et bestemt Beløb nedsat. Naar Flertallet har stillet sig saaledes af imødekommende Hensyn mod den ærede Minister, hvis Ønske man, naar der skulde vælges, vilde tage særliget Hensyn til, er man ikke berettiget til at udlægge det saaledes, som om Flertallet ikke kunde eller turde nærmere pointere og begrænse i Detaillerne sine Forslag. Det er meget let at gjøre, men man har ment, at det var overflødig paa det nuværende Stadium af Forhandlingerne.